

CA-NOSTRA

*** ANY QUINT NÚM 183 ***

SETMANARI POPULAR

*** INCA, 20 DE ABRIL DE 1912 ***

LA CIUTAT QUI S'ENVÀ

Pel janer passat, l'amic poeta y estimat col·laborador de CA-NOSTRA, D. Miquel Ferrà, donà, dins la sala d'actes del Col·legi de la Sapiència de Ciutat, una conferència sobre'l tema *La ciutat qui s'envà*, dedicada als joves de l'intellectualitat del regionalisme mallorquí.

Els periòdics a n-aqueils dies ne donaren conta al gran elogi del il·lustrat Conferenciant, y ara la benemèrita societat Arqueològica Luliana ha tengut el bon pensament d'editarla en un bell follet a l'estampa de D. Felip Guasp. Porta una il·lustració de les muralles de D. Bartomeu Ferrà, pare del autor.

La seua publicació no pot esser de més actualitat davant lo tomada de la Porta de Santa Margalida; y crey que nostros amics llegiran ab més gust la bona parrafada qu'en copiam seguidament, que l'anàlisis que noltros poguem fer d'ella.

L'antiga Ciutat de Mallorca, que desde la decadència els documents oficials y els estiuetjants cursis insipientement solen anomenar *Palma*, es, o era no fa molt, una vetusta població plena de caràcter, de sabor arqueològic y de sugestió poètica. Les altes meravelles de la Seu y de la Llonja, les torres del castell de Bellver y del palau de l'Almudaina, presidien y coronaven un animat conjunt pintoresc y monumental digne de figurar, y en bon lloc, en la serie interessantíssima de les ciutats històriques d'Espanya.

Goticitats filles del sur de Fransa y ensemps delicadament mallorquines; riques finestres del Renaixement; amples volades de fusta llavorada ombrejant una xerxa de vells carrers netíssims y solitaris; palaus grandiosos, amb patis y galeries italianesques, aon, no sé com ni per què, una aixutor castellana s'agermana amb la gracia florentina; convents inmensos qui sugestionarien n'Azorin, desprenent efluvis de rancia y *ciudadana* poesia: Santa Clara, les Caputxines, les Tereses, d'un sabor més teresià que la meteixa casa de la Santa a Avila; tapials misteriosos coronats de gesamins y enredaderes en l'humitat

dels carrerons ombrívols; palmars gràcils y solitaries fent companyia a un equívoc minaret o campanar dins les blavors del cel y la badia... Y tot això tancat per unes magnífiques muralles poligonals, donant ingrés a la ciutat mitjeval y moresca per set ponts y set forats tenebrosos.

Valen una taparera de la Porta Pintada totes les mesquines urbanisacions del progressisme municipal americà qu'avuiestà acabant de tomar aquestes muralles?

Això es la Ciutat de Mallorca tal com la vèiem, tal com l'estimaven, tal com la volíem els antiquaris, els artistes, els poetes y tots els qu'estimam les coses belles. Això es la Ciutat de Mallorca abans que la barbarie burgesa del sigle XIX, qu'en el XX encara continúa en aquest país y en altres, comensàs l'obra de la seva destrucció per bastir demunt ses ruïnes la *Palma joven* dels seu ensomnis provincians.

Tenc d'esplicarvos com s'es anada acomplint aquesta obra de devastació?

Una má desdixada va dotar la magnífica Seu d'una fatxada nova que, exceptuant els discrets torreons obra d'un bon arquitecte, es l'engendre més torpe amb que la pitjor de les decadències podia estigmatizar la nostra capital, qui apereix coronada, de qualsevol part la mirin, per la monstruosa mole pseudogòtica. Jo m'esplic que hi haja qui protesti, en nom de la puresa sobria de la nostra Seu, en nom d'un gust personal respectable, o simplement en nom del amor a les coses tal com les hem vistes sempre,—m'esplic que hi haja qui protesti de la reforma interior recentment efectuada. Però, quant en ella hi mancassin y tot acerts tan prodigiosos, tan indiscutibles per tots els qui tenen el més elemental sentit del art, com el dels nous finestrals, sempre sería l'obra d'un artista genial, el sol nom del qual es una cifra, obra tan arbitraria com se vulga, (jo no la hi crec totalment), però

marcada amb l'encuny prestigiós d'una fantasia artística de primer ordre. Un Churriguera, un Tomé, un Gaudí, poden vulnerar una obra antiga, si voleu, però nó afrontar-la. La reforma interior de la Seu podrá discutirse: la fatxada, indiscutiblement, es un oprobí.

D'altres restauracions, n'on parlaré per respecte a noms que crec de veres honorables y benemèrits.

Caigué, brutalment atropellada y sense que bastassin a impedirho els patriòtics treballs y protestes dels elements interessats en conservar-la y restaurar-la, la magnífica casa de c'an Bonapart, exemplar, únic per lo complet, d'arquitectura civil mallorquina del sigle XV, amb son gran portal dovelat, ses gracioses finestres coronelles, son pati gòtic y ses sales cobertes per rics enteixinats mudéjars.

Se son raspats y repintats y desfresats de no-rès, quant no destrossats totalment per ferhi una obra nova, patis y finestres y nobles cāsals particulars.

Baix del Palau de l'Almudaina, entre la Glorieta y el quarter de Cavalleria,—lloc tan indicat per una plassa amb un jardí ombrívol aon un monument hauria tegut emplaçament admirable, per fons les descubertes torres, muralles y galeries del palau dels Reis de Mallorca,—s'hi axeca una algarabía d'edificis abigarrats y modernistes, que n'obstrueixen la visió harmoniosa.

La rústica y frondosa avenguda de la Rambla, ostentant avui un pis nou y uns pedrissos amb dibuixos, molt ben distanciat y molt lluent (quant plou), però talada y desprovista de tot allò qui convidava a seure, s'es convertida en el paseig més trist y, per dirho així, més intensament municipal que tenim a Ciutat.

Desaparagué amb les muralles la suggestiva Reconada de Santa Margalida.

El pont de Santa Catalina, qui forma una de les perspectives més monumentals de la ciutat, estimat dels nostres

pintors més aristocràtics, pintat p'en Rusinyol en son quadro *L'Assomnoir*, es estat condemnat a mort y ja s'està a punt d'executarlo, sense qu' haja trobat un sol eco l'article plè de bon sentit y d'indignació en que ho denunciava fa un any un escriptor jove, doblement indigne d'esser escoltat, per estimar lo vell y per comprendre lo nou.

Ni cal dir tan sols que ja no hi ha un carreró discret, una plasseta antiga, un recó atractiu de la ciutat en que no apareca la taca d'un cent-cames modernista. Ni cal tampoc parlar de les noves vies y construccions, del passeig Sagrera amb sos fasserets polsosos, qui apar que vulga posar la Llonja en línia, del jardinet del Mercat qui sembla un somni del més modest dels empleats municipals, per realisar a ses casetes del Terreno.

Y fa angoixa pensar lo que serà Ciutat el dia que se sien efectuades totes aquestes *alineaciones* que Deu sap lo que tallen y lo que xapen, fetes demunt un paper blanc amb un tiralínies, símbol y instrument del rectilini progrés municipal y administratiu. Aquest dia veurem Ciutat de Mallorca convertida en la parodia més cursi y més grotesca d'una capital moderna.

No tenc l'honor de conèixer els elements directors del *Fomento del Turismo*. Pot ser el seu punt de vista concret en lo que's refereix al turisme diferisca un poc del meu: però, pel cas es igual. Jo los suplicaria que preguessin nota d'aixó, que ja advertia en Miquel Sarmiento demunt *La Ultima Hora* en l'article dedicat al pont de la porta de Santa Catalina.

Va ben calsat per aigua aquell qui's figura que renovant Palma s'han d'atreure visitants. Enhorabona que hi haja qui's preocupi de dotar el país d'hotels confortables, de còmodes servicis de comunicació, de totes aquelles coses que fassin aquí l'estancia agradable als forasters, y millor si també la hi fan als naturals! Tant de bó qu'arribassem a convertir aixó en una vila ben urbanisada, neta, elegant y atractiva, com una petita capital suissa o alemanya. Però que ningú's pensi que vendrán suïssos y alemanys atrets per aixó tot sol, qu'ells no'n van gens endarrer, que n'os pensin tampoc que mai venga gent dels Estats Units y d'Anglaterra per contemplar el carrer d'Odon Colon, l'Institut nou y la Caixa d'Ahorros. Lo que la nostra Ciutat té d'interessant pels foras-

ters, lo qu'ells hi troben de sorprenent y admirable (y qui s'en vulga convèncer no té més que fulletjar tots els llibres de viatjes que's son escrits referents a Mallorca) es justament tot alló qu' aquí's desprecia per sistema, tot alló de lo qual hem emprés a escarada la destrucció completa.

Si 'ls turistes no s'aturen de venir, es perquè'ls indígenes som impotents per desfigurar Mallorca, per més que fassem tots els esforços per lo grarho, avui espanyant un monument o una bella construcció carecterística, demá talant un bosc centenari, passat demá buidant el Gorc Blau, (que ho escoltin bé els periodistes, que pens qu'encare es l'hora que n'han de dir una paraula: buidant el Gorch Blau!)».

RECORTS DE PAGESÍA

L: Mallorca,

*S'es post el so': la boyra es descapdella
brollant del fons comellars colius,
y esten sos vels morats l'ombra novella
embolcallant els penyatars allius.*

*En extasis tranquil entra natura
de l'horabuixa al misteriós encis,
y el cant d'un rossinyol en l'aire sura
com un ressó perdut del Paradís.*

*Hora en que l'anyorança se congria
a dins les palidases del ponent
y cap al lluny el pensament fa via
solcant les transparencies del ambient.*

*Bels y lladruchs, picaroleig d'esquelles,
difuses armonies capvesprals,
esplais indefinits y cantarelles
de les fades ignotes dels penyals!...*

*Vostro ressó dormides armonies
desperta a dins el cor anyoradis,
fiant recorts de delitosos dies
con l'aigo fila, a l'ombra el degotis.*

*Recorts de joventut que llunyadana
s'espuma a dins la pompa del llevant,
garba de roses que s'esflora vana
dels jardins de l'ensomni dins l'encant.*

*Plahentes visions de pagesia
ahont ma edat primera s'espandi,
y avuy anyor amb fonda melangia
a dins les ciutats noves pelegri.*

*Les nits roades ab polsim d'estrelles
y puntetjades amb cantar de grins;
nits qu'armonisen picarols d'ovelles
perdentse somnioses bosch endins!...*

*Les negres nits de fosca vellutada
que plana el camp que dorm aclapazat,
y hont sols penetra la lluhenta ullada
del ca qui vetla y lladia a lo ignorat!*

*Llevors a dins la cuyna ennegreida,
sobre molsuda pell, vora la llar,
sentia, infant, la por indefinida
que sols el camp de nit sab inspirar.*

*Mans plegades passava el Sant Rosari
qu'el parayé major deya devant,
tot passelant, y sombra solitari
semblava en la paret lo d'un gegant.*

*Sossegada la gent li responia
des-de els pedrissos y bancals de pi,
y a dins la clasta que ta nit omplia
el res semblava resseguir un gri.*

*Dies d'estiu a plena soleyada
quant l'era brillia com iuada d'or,
quant vora els llarchs camins ubriacada
de llum y ritmes la xigala mor.*

*Els llarchs camins que la planura uberta
retxon de blanch amb un anhel sens fi
y hont dorm la po's qu'amb son giscar desperta
el carro de parey de bon mati.*

*Misteris tardorals, pluja cenrosa
que del vilatge esfuma la visió,
hont la vella campana somniosa
toca la queda amb fonda tremoló.*

*Hivern exhaust, plahenta melangia
que s'espandeix del cor de l'olivar,
mussol auster que llunyada congria
la soledut dins el planyent cantar.*

*Vull libar vostra essencia regalada
y aspirar vostro aroma sanitós;
fer de vostros recorts garba daurada
lligantla amb llum del nostro cel blavós.*

*A la Musa pagesa anyoradissa
una corona vull teixir real
hont hi brila la flor mastegadissa
d'estepa, nada dalt l'esquerp penyal.*

*Vull guardar los recorts de pagesia
per dins les ciutats noves pelegri,
com guardava el catiu, dins moreria,
un brot humil, ja sech, de romani.*

Josep M.ª TOUS Y MAROTO.

Lo ric avaro y el pobre honrat

Una vegada, un homo ric perdé una bossa de doblés ab cent dobles de cinc duros y fen fer una crida per la Ciutat oferintne de dobles, de tròpis, a n-aquell que li entregás dita bossa.

Un pobret la trobá y, com va veure tanta doberada 'n son poder, tot d'una diu entre ell mateix: «El tornaré perquè val més de dobles de bon just, que cent de mal just».

Aquell homonet de bona fe, se'n va y entrega sa bossa, tal com la trobá, a n-aquell ric, y aquest llavors l'hi negá es tròpis promés a sa crida. Ab axò tots es qui ho saberen se posaren a favor d'aquell pobret honrat y en contra des ric misarable y astut. Lo cert es

que ho passen a'n es tribunal y comparexen tot dos devant es jutje.

Es ric se volgué defensar ab una mentida, jurant y perjurant pel seu honor, que dins sa bossa hi havia d'haver una pedra preciosa ab les monedes d'or qu'era de molt de prèu, la que demanava l'hi entregás aquell pobre, (donat entenent qu'aquest la s'havia retenguda) y que immediatament li faria efectives les deu dobles. El pobre assegurá que llevat de les cent dobles no hi havia res pús adins sa bossa.

Llavors es jutje feu aquesta sentència: Considerant que'l ric jura pel seu honor, qu'adins sa bossa qu'ell havia perduda he hi havia d'haver junt ab les monedes d'or una pedra preciosa, y que jo no m'atrevesc a pensar en dupte o llastimar s'honor d'una persona tan respectable, ni tenc cap motiu per fogir de sa questió; considerant, empero, també, que'l pobre sostén que no hi havia tal pedra ab ses monedes qu'ell ha trobades, donant proves bastantes, per sa seua part, d'una honradés a carta cabal per haver cercat l'amo d'aquets dobles; lo que se veu cla y llampanant que no es vosté es dueny de dita bossa. Així es que's qui l'ha trobada que le quart fins y tant que un altre don proves com mentres es sa seua.

Y com ningú nat del mon la va reclamá aquelles cent dobles de cinc duros varen esser d'aquell pobret honrat.

Salutació a Sóller

Dia 16 s'inaugurá y se fé la festa de la bendició del Ferro-carril de Palma a Sóller, ab assistència de les principals Autoritats de la Provincia y de les persones de representació que han intervengut per dur a port una empresa tant grossa, que hauria acovardat a qualsevol poble que no fos estat Sóller.

El modest setmanari CA-NOSTRA, s'adherex a les manifestacions d'alegría y entusiasme que reyná en la festa y que constituex un dia de gloria més per la ciutat històrica de Sóller.

Les exclamacions d'alabansa que se tributaren, a n-aquell acte, a la Ciutat de les dorades taronges, CA-NOSTRA les se fá seues y ab elles saluda als bons sollerics, a l'héroie de tants d'afany D. Jeroni Estades, director-gerent, a D. Pere Garau, autor del projecte y director de les obres, a la Junta y a tots els qui han contribuít a una empresa que honra Mallorca.

A qui se deu salutar, també, es a l'oseur obrer que ha foradades les montanyes, reblantilles en lo seu suor, y de qui sovint mos oblidam de sos heroïmes, quant se deu principalment a ell les comoditats que disfrutam.

Que'l bon écsit y les prosperitats coroní els afany y esforços dels agosarats y generosos Sollerics.

Publicacions Rebudes

El Círcol d'Obrers Catòlics de Lluchmajor, que's una societat importantíssima, que conta ab un Pòsit (fa'l melexos servicis de les Cases Rurals) y que bax la seua protecció tro-

ben calor y vida moltes obres socials; ara ha tenguda la pensada de publicar un setmanari per satisfer els desitjos de la Secció de Propaganda.

Hem rebut el 1er. y 2on. número del nou periòdic que se titula *Lluchmajor*, a ne qui saludam tot desitjantli moltes prosperitats y llarga vida.

La Ley del Amor Cristiano en la vida industrial es una hermosa carta pastoral del Excm. y Ilm. Sr. Bisbe de Barcelona Dr. D. Joan Joseph Laguarda, que publicá el Bolletí Eclesiástic de Barcelona, dia 11 de Mars ab motiu de la corema d'enguany.

La Acción Social Popular, de Barcelona, n'ha feta una tirada a conta seu per divulgar-la entre'ls patrons y obrers per millorar la situació moral y econòmica de la classe proletaria.

També reberem, ja fa temps, la Memoria de la Caxa Rural de Sentmanat que fonc llegida en l'Aplec diocesà de l'Acció catòlica del 21 de desembre de 1911 pel Rnt. Dr. Mn. Josep Clotet y Aymerich, Cura-Párroco de dita Parroquia.

Parex que la Caxa Rural de Sentmanat es una de les qui van més avant de les provincies de Catalunya.

Cronico d'Inca

Abril de 1912.

Dissapte passat plogué aygo de canals tot lo sant dia y durant la nit del Diumenge, abeurant abundantament les nostres terres y alegrant els sembrats y l'arbreda. Durant la setmana ha seguit varies vegades, el cel piédós, donantnos la pluje tant desitjada per nostra pagesia y per tots. La gent va contenta ferm que ja duya mal dol de l'anyada que puja.

Dia 18.—Hi ha poques noticies que poder comunicar a nostros lectors. El dijous primet a causa del mal temps. L'única cosa de que se parla es d'haver donat part al Sr. Governador de qu'a la taverna de cas Bux sa jugava a la banca.

Durant aquesta hivernada un perey de vegades s'havia estret fort el joc; però ben aviat els establiments que consideren que no s'podea sostenir sense jugar y que per ells es un article de primera necessitat, tornaren a les andades, contantse, a voltes, molts de dijous, en nou y deu cases que tenen filats parats.

Parex que ara, derrerament, s'eren donades ordes de que'l joc s'havia d'haver acabat.

Alguns cassinos han obeit, altres han seguit jugant y la Guardia municipal ha presos els noms de l'amo y jugadors; y a altres establiments, han jugat tot lo dia y no los han dit una paraula, ab sa particularitat que'ls espies han avisat a tots els jugadors, convidantlos a tal banda a fer una *vaqueta*.

D'axò s'han fet molts de comentaris, de qu'a uns establiments poguessen fer us de *s'article de primera necessitat* y a altres no.

A n-el café, aont varen esser sospessos els jugadors, la banca havia guanyat 40 duros al

moment de desferlos la partida. Axò suposa poc entre comerciants y gent grossa; però si es entre treballadors (com creym que hu era) que han de fer féyna tot el dia per aguanyar 10 reals, es un abús que s'hauria de tayar de rel.

Se diu que'l Sr. Batle va carregat de bones intencions, qu'ell aturaria el mal si pogués; però que s'ha de tenir en conta que'ls pobles son mal de governar, que molts de batles tenen les mans travades, que son respecte sos pobles, lo que's el Rey respecte la Nació: un *Augusto cero*, com digué En Mella a les Corts.

Dia 10.—Durant la setmana han duytes a la pressó d'Inca un parey de gitanes per haver robat una pessa de roba a Sineu.

—El Cronista ha rebudes dues cartes respecte el número anterior de Ca-Nostra. Una es de lloansa de un digne sacerdot; y s'altra de reprovació d'un seglar. Agraim l'escomesa del primer y sentim l'indignació del segon, fent constar que no entra en nostra intenció ofendre negú, ni personalment ni colectivamente. Alabanses y oprobis, tot mos ho tirám dins les enforques per igualar el pes del Cronista: si s'infla pels elogis sentirá el contrapés de les burles que'l farán anar equilibrat, y axí seguir seré la tasca que li trassa el dever de moralisar y educar en les seues cròniques.—El Cronista.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgirem dijous passat a n-el mercat d'aquesta Ciutat:

Bessó	a	107'00	el quintá
Blat	a	18'00	la cortera.
Xexa	a	18'50	id.
Sivada	a	10'00	id.
Idem. forestera	a	9'00	id.
Faves de cuynar	a	19'00	id.
Idem. foresteras.	a	15'00	id.
Monjetes de confit	a	28'00	id.
Siurons	a	25'00	id.
Guixes	a	19'00	id.
Patatas	a	9'00	es quintá.
Moniacos	a	3'50	id.
Garroves	a	6'00	id.
Gallines	a	0'85	sa tersa
Ous	a	0'95	sa dotzena

Escapulons

Festa del Pancaritat.—A causa del temps no se pogué fer diumenge passat la festa del Pancaritat a l'Oiatori de Santa Magdalena. Si demá fa bon temps se celebrarà ab lo matex programa general que hi havia anunciat.

La tarde Literaria seguirá el següent orde:
1.ª Pessa de música per la banda que dirigex el Sr. Rotger.

2.^{on}—Sainete per aficionats del Círcol d'Obrers Catòlics.

3.er—Cansó del Caragol y de la Baldufa cantat per estudiants y aficionats.

4.^{rt}—Discurs per D. Andreu Caymari.

5.^{nt}—Lectura de *Els meus cosins* d'en Pe-

re Quens y Blens per D. Marián Aguiló.

6.na—Cant del primer chor de Santa Magdalena lletra del M. I. Mossen Costa y música de Mn. Bernat Salas.

7.na—Discurs per Mn. Antoni Palou.

8.na—Tocada de música per la banda del Sr. Rotger.

9.na—Coro de locos pels estudiants.

10.na—Cant del segon chor de Santa Magdalena lletra y música pels esmentats senyors Costa y Salas.

11.—Resumen y despedida per Mn. Guilleram Pujadas, Rector del Oratori.

12.—Música y regalos.

14.—Adoració de la Santa y tornada en processó a la Parroquia.

Municipals.—Aquesta setmana l'Ajuntament no ha celebrada sessió.

La Junta Municipal se reuní en segona convocatoriya y l'únic acord que prengué fou alzar recurs contra una baixa de consums de 100 pessetes que vengué de la Delegació d'Hizenda a favor de D.ª Catalina Verd.

Llistes electorals.—Segons noticies fidedignes, demà 21, quedarán de manifest en el públic, a l'entrada de la Casa Consistorial d'aquesta Ciutat, en les llistes generals novament estampades del Sens electoral vigent, les llistes d'inclusions y exclusions dels electors d'aquex terme municipal, permanexent esposades de sol a sol fins dia 5 de maig horabaxa, a fi de què, puguen formularse totes les reclamacions qu'es creguen prudents sobre inclusions y exclusions y rectificacions d'errors.

S'acosta l'estiu.—D. Bartomeu Gumbau y fiys, del carré de Jaume II, 87 al 93 y Escursach, 16 al 26, mos ha fet sabre que ha rebut un gros assolit de novedats per la vinent temporada del estiu.

—Qui també ha rebut un bon sortit de géneros de temporada es la tenda de Sant Joseph, de D. Ignaci Figarola, de Palma, y que posa en disposició sos clients.

Números il·lustrats.—Els periòdics: «La Almudaina», «Correo de Mallorca» y el «Sóller», han publicat números il·lustrats dels passatges més vistosos, túnels y estacions del Ferro-Carril de Sóller, ab motiu de la seua inauguració que se verificá dia 16 d'Abril.

† Nostros Amics Difunts

Divenres morí Mestre Guillem Tortella, després de rebuts els Sagraments de la Iglesia y haver sufrít molt en la malaltia que l'ha tengut rendit de Nadal ensá.

Donám a son fiy, l'amic Bartomeu y demás familia nostro coral pesabé per tant inreparable pérdua, pregant, el metex temps, per l'ànima del Difunt que Deu tenga en la gloria eterna. Amen.

Registre Civil

Primera quinzena d'Abril.

NAXAMENTS

Dia 5—Francisca Oliver Ramis fiya de Gui-

llerm y Catalina.

Dia 9.—Catalina Coll Llompart fiya de Jaume y Catalina.

—Jaume Llompart Llobera fiy de Jordi y Maria.

Dia 9.—Antoni Gomila Aguiló fiy de Llorens y Juana.

—Catalina Beltran y Marqués fiya de Miquel y Margalida.

Dia 8.—Jaume Rotger Cortés fiy de Jaume y Isabel.

Dia 11.—Gabriel Payeras Prats fiy de Gabriel y Maria.

Dia 14.—Catalina Perelló Parelló fiya de Francesc y Antonia.

MATRIMONIS

Dia 7.—Mateu Tortella Coll, fadri, ab Maria Llobera Perelló, fadrina.

Dia 11.—Manuel Cantreras Gutierrez, segon tinent, ab Carmen Salvatella y Palou.

Dia 12.—Bernat Mateu Llobera, fadri, ab Apalonia Seguí Pascual.

DEFUNCIONS

Dia 2.—Margalida Vallés Salvá, de 40 dies.

Dia 3.—Juan Planas Beltrán, vuido, 81 any.

Dia 13.—Guillem Socias Prats, de 25 dias.

CASA ARRENDADISSA

Es obra nova de fa uns onze anys.

Esá an-el centre de la població.

Fa cantonada ab els carrés de Palmer y Mesones.

Té'l portal principal que surt a la plassa de la Iglesia.

Qui la vol llogar qu'es veja

AB

D. JOAN ESTRANY MATEU

LLIBRERÍA RELIGIOSA

— DE —

Miguel Durán

CARRÉ DE LA MURTA, 5

INCA

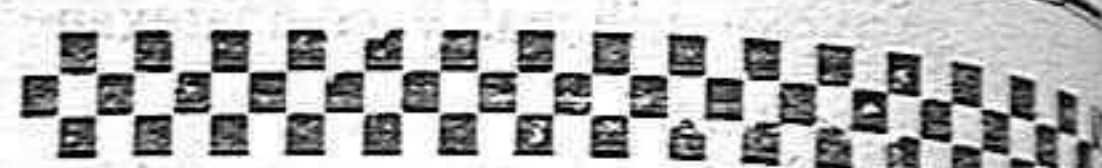
Via-crucis d'en Cotsa y Setmanes Santes.

Llibres de devoció de tot preu, propis per regalar als nins de primera comunió.

Estampes de primera comunió en targeta impreses en la dedicatoriya que's vulga, a preus molt económicos.

Targetes postals d'asuntos religiosos.

Aquest setmanari se publica ab censura eclesiástica.

ALMACENES MONTANER

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11

== PALMA ==

Pañeria, Sastrería, Novedades, para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería, Confección de blanco, Géneros de punto, Estatuaría Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes.

EN LA SUCURSAL CAN BITLA,

ROPAS HECHAS Y SASTRERÍA ECONÓMICA

Ca-Nostra

SETMANARI POPULAR

PREUS Y CONDICIONS

A 4 pessetes l'anyada entera.

A n-els Srs. mestres y mestresses d'escola los donám la suscripció a mitat de preu: dues pessetes l'anyada.

A n-els obrers y pobres qui nos ho demanin los feym la metexa rebaxa.

A les persones qui comprin a nostra **Librería** per 100 pessetes cad'any, paguin totd'una, les regalám la suscripció.

¿SE VOL MÉS BARATURA?

ADMINISTRACIÓ: CARRÉ DE LA MURTA, 5.—INCA.

LOS PREVISORES

DEL PORVENIR

Asociación mútua nacional de ahorro y pensiones, capital ilimitado en constante progresión creciente constituido en Inscripciones Nominativas y depositados sus resguardos en el Banco de España. Cuenta corriente en el Banco de España. Oficina Central de la Asociación Hechegaray 20 Madrid. Indiscutible. Doce millones de pesetas dan 480.000 de renta anual; de modo que Los Previsores del Porvenir, en 7 años de ahorro, han logrado tener más de 1,300 ptas. diarias de renta sujeto á los impuestos legales de tributación. Número de la última inscripción 116.781 socios y 13.025,000 ptas. de capital. Inscripciones de 1 á 5 ptas.

Para más informes dirigirse á

D. Pedro Pujadas Fajó

ORIENTE 12. INCA.

Se alquila

Una casa con cochera, jardín, agua y abundancia y otras comodidades.

Informará D. Miguel Pujadas, Abogado en Inca.